

POSTANOWIENIE

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Staryk

po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej,
na posiedzeniu w dniu 23 marca 2023 r. zażalenia M. T. na zarządzenie Prezesa
Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego z dnia 23 maja 2022r. sygn. akt DPI 38/21
w sprawie odmowy przyjęcia wniosku o wydanie zezwolenia na pociągnięcie do
odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Okręgowego w S. H.Z. i sędziego Sądu
Apelacyjnego w [...] B.G.,

na podstawie art. 10 § 1 oraz art. 27a ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie
Najwyższym (jednolity tekst: Dz.U. z 2021 r. poz. 1904 ze zm.) w związku z art. 128
oraz art. 80 § 2a i 2b ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów
powszechnych (jednolity tekst: Dz.U. z 2020 r. poz. 2072 ze zw.) oraz art. 437 § 1
k.p.k. w zw. z art. 466 § 1 k.p.k.

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 23 maja 2022 r. Prezes Izby Dyscyplinarnej Sądu
Najwyższego w sprawie sygn. akt DPI 38/21 odmówił przyjęcia wniosku M. T.
wydanie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu
Okręgowego w S. H.Z. i sędziego Sądu Apelacyjnego w [...] B.G., albowiem
wnioskodawczyni, wezwana do uzupełnienia braków formalnych wniosku,
dotyczących sporządzenia i podpisania wniosku przez adwokata lub radcę
prawnego jako jej pełnomocnika, nie uzupełniła w terminie braków formalnych

wniosku, stosownie do art. 80 § 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych.

W dniu 7 listopada 2022 r. wnioskodawczyni wniosła zażalenie na zarządzenie Prezesa Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego z dnia 23 maja 2022r. sygn. akt DPI 38/21 w sprawie odmowy przyjęcia wniosku o wydanie zezwolenia na pociągnięcie sędziów do odpowiedzialności karnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

zażalenie wnioskodawczyni jest nieuzasadnione.

Pisma składane przez wnioskodawczynię są nieprecyzyjne i wielowątkowe, co wynika z faktu, że nie jest ona profesjonalnym prawnikiem (adwokatem lub radcą prawnym).

W piśmie procesowym z dnia 7 listopada 2022 r. (wraz z załącznikami) oraz w – nadesłanym na wezwanie Sądu Najwyższego - piśmie z dnia 12 lutego 2023 r. wnioskodawczyni wskazała, że pisma te należy potraktować jako zażalenie na zarządzenie Prezesa Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego z dnia 23 maja 2022r. sygn. akt DPI 38/21 w sprawie odmowy przyjęcia wniosku o wydanie zezwolenia na pociągnięcie sędziów do odpowiedzialności karnej, wskazując dodatkowo, że nie widziała celowości korzystania z pomocy profesjonalnego prawnika, gdyż miała wiele spraw karnych inspirowanych przez sędziego B.G., które zakończyły się dla niej sposób niekorzystny. Nie wyjaśniła również w sposób przekonujący, dlatego – mimo braku majątku – nie złożyła wniosku o przyznanie adwokata z urzędu.

Zgodnie z art. 80 § 2a ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (jednolity tekst: Dz.U. z 2020 r. poz. 2072 ze zw.) wniosek o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata albo radcę prawnego będącego pełnomocnikiem.

Ponieważ wniosek M. T. nie spełnił tego warunku, dlatego Sąd Najwyższy na podstawie art. 10 § 1 oraz art. 27a ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (jednolity tekst: Dz.U. z 2021 r. poz. 1904 ze zm.) w związku

z art. 128 oraz art. 80 § 2a i 2b ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (jednolity tekst: Dz.U. z 2020 r. poz. 2072 ze zw.) oraz art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 466 § 1 k.p.k. postanowił utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.